

תורה דרכה שחטא הוא פגם אשר אין עין בשר יכולה להעפיל ולהשיג את עומק הפגם ולו היו נפתחים עיני האדם לחזות בהשלכות החטא ובתוצאותיו היה רואה גל אדיר אשר בא אל העולם ומחריבו דק עד דק.

"ובם אנו נמקים"

ובנביא נאמר (יחזקאל ל"ג) "ואתה בן אדם אמור אל בני ישראל כן אמרתם לאמר כי פשענו וחטאתינו ובם אנו נמקים ואך נחיה" פרש"י "כן אמרתם לפיכך אין אנו חפצים לשוב סבורים אתם שלא תועיל לכם התשובה" והיינו כרם בית ישראל בדורו של יחזקאל העמיק חקר והבין כמה עמוק פגמו של חטא, עד כדי שהחליטו שלא כדי לשוב בתשובה. ואל לן ליפול במחשכי היצר, ולומר שמא חטאותם ופשעיהם עלתה על לב השמים, ופגע בכל ההיכלות העליונים. ובגין דא גמרו אומר שאין טעם לחזור בתשובה, ומן הסתם פגמו באושיות הבריא, עד ששמעו כשמוע אלישע בן אבויה "שובו בנים שובכים חוץ מדורו של יחזקאל". הם מלאמר זאת! שהרי אין לנו שיג ושיח בהבנת חטא הקדמונים, ואין לו אחיזה כלל במושגי דורינו, שהרי צא ולמד כאשר רב אשי חפץ לספר לתלמידיו על חטאי מנשה שהרשיע את הבריא, התגלה עליו בחלום לילה להעיר לו כיצד העזת לקרא לי "חברך" כלום, יש לך מושג במדרגות ישראל בימי הנביאים, שהרי לו אתה וחבירך הייתם קיימים בזמננו את שולי גלימתכם הרמתם לכל יפריע לכם בריצת אמוק אל עבר הבעל. **ומייתו בשם אדונינו הגר"א ז"ל שיש לו תפיסה בתלמידי חכמים של בית שני, אך אין לו תפיסה ברשעים של בית ראשון.** ומתוך זה מבואר שלוואי וחטאי הקדמונים היו מצוותינו... ואדרבא ההיפך הוא הנכון, כיון שראשם היה מגיע לשמים להשגותיהם, היו בלתי נתפסות ובלתי מושגות ידעו גם ידעו מהו ערכו של חטא, ומהו פגמו של עוון, ובגין דא חשבו שאחרי פגם זה אין בעוז חילם לתקן את ההשחתה של הבריא אשר באה בעקבות החטא!!

והנה על מנת להמחיש עד כמה דקדוקים יש בכל אבק חטא, ואף בדברים אשר מקופיא נראים כדקים עד למאוד, החמירו בהם משמים וכהררים התלויים בשערה, עלינו להביא דוגמאות לכך.

"בלעדי רק אשר אכלו הנערים" – גזל הנאכל הוא

דוגמא נוספת לזאת מצינו בדברי חז"ל, איתא בגמ': (סולין פ"ט ע"א) ...קשה גזל הנאכל – שאפילו צדיקים אין יכולים להתירו, שנאמר "בלעדי רק אשר אכלו הנערים"